

Arrest

nr. 28 428 van 8 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 9 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. ONRAET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 21 september 2008 het Rijk binnen en diende op 23 september 2008 een asielaanvraag in. Op 18 februari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, orthodox christen te zijn en tot de Oromo clan te behoren. U had een relatie met Wondiye van september 2003 – september 2004 tot september 2004 – september 2005 (van 1996 tot 1997 Ethiopische Kalender (hierna E.K.)). U woonde uw hele leven in Addis Abeba, Kirkos ‘subcity’, Woreda 20, Kebele 05/09, huisnummer 313. Van juni – juli 2005 (Sane 1997 E.K.) tot 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) werkte u in de supermarkt en cafetaria van uw vader. Op 18 augustus 2006 (Nahase 12, 1998 E.K.) kregen uw vader Abebe Belay, uw broer Girma en uzelf een convocatie om u te presenteren bij het Kirkos politiekantoor te Kazanchis. Jullie gingen er die

dag vrijwillig heen en werden er ondervraagd over uw broer Tsegaye die – volgens de ondervragers – overliep van het Ethiopische leger naar het Oromo Liberation Front (hierna OLF). Toen jullie zegden er niets van af te weten, werden jullie gearresteerd. Op 25 augustus 2006 (Nahase 19, 1998 E.K.) werden uw vader Abebe Belay, uw broer Girma en uzelf vrijgelaten op borgtocht en met de voorwaarde dat jullie het zouden melden wanneer jullie iets vernamen van uw broer Tsegaye. U hervatte uw gewone activiteiten en de politie kwam geen vragen meer stellen over Tsegaye. Eén jaar en acht maanden later – op 28 april 2008 (Miyaziya 20, 2000 E.K.) – werd uw broer Girma – die rechter was – ontslagen. Op 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) kwamen vijf mensen 's nachts naar jullie huis. Uw vader Abebe Belay, uw broer Girma en uzelf werden - ondanks de weerstand die uw vader bood - meegenomen naar het politiekantoor. In het politiebureau werd uw broer Girma – die rechter was – beschuldigd van het vrijlaten van terroristen van het OLF. U en uw vader werden beschuldigd van het helpen van drie 'agenten van het OLF', namelijk Ayantu, Dergu en Yisak en het financieel steunen van het OLF. Deze drie zouden in jullie cafetaria een meeting georganiseerd hebben. Geen van de beschuldigingen was terecht, maar jullie werden ervan verdacht omdat uw broers Tsegaye en Girma volgens de regering bij het OLF zijn, omdat jullie een Oromo achtergrond hebben en omdat jullie klanten van Oromo origine zijn. Uw vader werd zwaar geslagen en overleed later aan zijn verwondingen. U en Girma werden op 19 mei 2008 (Genbot 11, 2000 E.K.) overgebracht naar de geheime gevangenis 'Salkost'; u zat in een cel met zeven vrouwen. Na een tijdje werd uw broer Girma naar het ziekenhuis overgebracht, vanwaar hij ontsnapte. Uw broer Girma organiseerde vervolgens uw ontsnapping door de wachter om te laten kopen door Abera. U kwam vrij op 21 augustus 2008 (Nahase 15, 2000 E.K.). Abera, die u aan de gevangenis opwachttte, bracht u per wagen naar zijn huis in de wijk Kotebe te Addis Abeba. Twee dagen later bracht Abera u en Girma naar uw oom Tesfaye Abebe te Dire Dawa. Na één week vertrokken u en uw broer Girma naar Djibuti, nadat twee tantes uw oom Tesfaye Abebe er van op de hoogte brachten dat u gezocht werd. In Djibuti bleven u en uw broer Girma van 31 augustus 2008 tot 20 september 2008 (van Nahase 25, 2000 E.K. tot Maskaram 10, 2001 E.K.) bij Bedery, een vriend van uw oom. De smokkelaar Hadji moest u en uw broer naar Europa brengen, maar uw broer Girma werd in de luchthaven tegengehouden met valse documenten. U kon met Hadji – over Parijs – naar België vluchten, waar u op 21 september 2008 (Maskaram 11, 2001 E.K.) toekwam en op 23 september 2008 asiel aanvraagde”.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de overheid die u verdenkt van materiële en financiële steun te verlenen aan het OLF, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde vervolging op basis van uw Oromo-vermeend OLF-profiel.

U verklaarde dat u, uw vader Abebe Belay en uw broer Girma op 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) werden gearresteerd. Uw broer Girma werd beschuldigd van het vrijlaten van terroristen van het OLF en u en uw vader werden beschuldigd van het helpen van 'agenten van het OLF' en het financieel steunen van het OLF (gehoor CGVS, p.17). U gaf aan dat u en uw vader ervan verdacht werden, omdat uw broers Tsegaye en Girma volgens de regering bij het OLF zijn, omdat jullie een Oromo achtergrond hebben en omdat jullie klanten van Oromo origine zijn (gehoor CGVS, p.18).

U verklaarde dat u noch uw familieleden lid waren van een politieke organisatie en dat u noch uw familieleden supporter waren van een politieke organisatie (gehoor CGVS, p.9).

U bent niet opgegroeid in een Oromo omgeving of traditie – u verklaarde dat u in Addis Abeba geboren en getogen bent (gehoor CGVS, p.2 en 5) en dat u geen woord Oromo spreekt, omdat uw vader het niet sprak met zijn kinderen (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat uw broers wél Oromo spraken, omdat ze het leerden uit de conversaties tussen uw ouders (gehoor CGVS, p.4). Deze bewering kan echter worden betwijfeld, vermits uw broers respectievelijk twee en vijf jaar waren toen uw moeder stierf en dat hun in deze korte periode verworven kennis van het Oromo erg beperkt moet zijn geweest. Verder gaf u aan dat uw broers de Oromo-taal oefenden met klanten in de zaak van uw vader (gehoor CGVS, p.4), maar aangezien ook u in vaders zaken werkte in uw vrije tijd en u aangaf van juni – juli 2005 (Sane 1997 E.K.) tot 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) gewerkt te hebben in de supermarkt en cafetaria van uw vader (gehoor CGVS, p.8 en 9), zou ook u op zijn minst enige noties van de Oromo-

taal moeten hebben. De redenen die u opgeeft voor uw bewering dat uw familieleden wél maar u geen Oromo sprak zijn bijgevolg weinig overtuigend. De vaststelling dat u volstrekt geen noties heeft van het Oromo is niet alleen vreemd in het licht van uw verklaring dat uw vader en broers de taal wel spraken, maar ook gezien uw bewering dat 'de klanten in de supermarkt en cafetaria van uw vader vooral Oromo sprekend waren' (gehoor CGVS, p.4). Het is niet overtuigend dat u via de gesprekken van uw familieleden en uit de conversaties van klanten uit de supermarkt en cafetaria van uw vader geen basiskennis zou hebben verworven van de Oromo-taal. In elk geval kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat u zeker niet in een Oromo traditie opgroeide en dat het dan ook onwaarschijnlijk is dat u daarom in de negatieve belangstelling zou staan van de Ethiopische autoriteiten. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat kan worden getwijfeld aan uw bewering dat het cliënteel in de supermarkt en de cafetaria van uw vader voornamelijk Oromo sprak en dat de Ethiopische autoriteiten jullie hierom zouden hebben gevisieerd.

Verder verklaarde u dat u en uw vader werden beschuldigd van het helpen van 'agenten van het OLF', namelijk Ayantu, Dergu en Yisak die OLF aanslagen coördineerden volgens de autoriteiten en van het financieel steunen van het OLF (gehoor CGVS, p.17). U gaf echter aan dat u en uw vader nooit een ontmoetingplaats voor de OLF aanboden en dat Ayantu, Dergu en Yisak gewone klanten waren en geen leden van het OLF (gehoor CGVS, p.18). Toen u werd gevraagd of Ayantu, Dergu en Yisak werden gearresteerd, gaf u aan dat u enkel hoorde dat Ayantu werd gearresteerd, maar dat u niet weet waarom dit was (gehoor CGVS, p.18). Verder gaf u aan dat u wel geld ophaalde voor de kerk, maar nooit voor het OLF (gehoor CGVS, p.17). Bovenstaande zaken tonen aan dat de twee beschuldigingen die tegen u en uw vader geuit werden volkomen onterecht zijn, zodat men zich kan afvragen of uw verklaringen over uw arrestaties wel aan de werkelijkheid beantwoorden, te meer omdat ook uit hogervermelde opmerkingen blijkt dat u niet aannemelijk kon maken waarom u in de kijker liep bij de autoriteiten. Zelfs al zou uw verklaring dat u een eerste maal werd gearresteerd op 18 augustus 2006 (Nahase 12, 1998 E.K.) aan de werkelijkheid beantwoorden, dan dient te worden vastgesteld dat u verklaarde na één week – op 25 augustus 2006 (Nahase 19, 1998 E.K.) – te zijn vrijgelaten op borgtocht (en met de voorwaarde dat u het zouden melden wanneer u iets vernam van uw broer Tsegaye) omdat men zag dat jullie niets wisten (gehoor CGVS, p.12). Dit laatste bevestigt alleen maar de onwetendheid van u en uw familieleden en de erkenning hiervan door de overheid. Bovendien gaf u aan dat u na 25 augustus 2006 (Nahase 19, 1998 E.K.) uw gewone activiteiten hervatte en dat de politie geen vragen meer kwam stellen over Tsegaye (gehoor CGVS, p.12), wat aantoont dat uw familie niet langer gevisieerd of geïntimideerd werd.

Bovendien kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt betreffende uw tweede arrestatie op 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) en daarop volgende opsluiting van 19 mei 2008 (Genbot 11, 2000 E.K.) tot 21 augustus 2008 (Nahase 15, 2000 E.K.), naar aanleiding van de valse beschuldiging dat jullie in jullie cafetaria meetings toestonden van leden van het OLF. Zo is het opmerkelijk dat geen van de vier medewerkers in de supermarkt en cafetaria van uw vader ooit werden gearresteerd of ondervraagd (gehoor CGVS, p.19), daar waar dit wel het geval was voor uw vader en uzelf. Met betrekking tot uw detentie verklaarde u dat u van 19 mei 2008 (Genbot 11, 2000 E.K.) in de geheime gevangenis 'Salkost' zat in een cel samen met zeven vrouwen. Van zes van uw celgenoten wist u niet waarom ze vastzaten, van één celgenote – Naseret – wist u na een gesprek met haar dat ze vastzat omwille van een soortgelijke zaak als de uwe (gehoor CGVS, p.15-16). Toen de dossierbehandelaar u later opnieuw vroeg wat de naam van uw celgenote die vastzat omwille van een soortgelijke zaak als de uwe was, verklaarde u dat dit Alemitu was (gehoor CGVS, p.22), terwijl uit uw vorige verklaringen blijkt dat u 'Alemitu' eerder had genoemd als één van uw medegevangenen, maar niet als diegene die om gelijkaardige reden als u vastzat (gehoor CGVS, p. 15-16). Men mag verwachten dat u van meer dan één celgenote de reden van detentie kent nadat u drie maanden met zeven andere personen opgesloten zat. Bovendien ondermijnt uw tegenstrijdigheid betreffende de naam van uw celgenote die vastzat omwille van een soortgelijke zaak als de uwe verder de geloofwaardigheid van uw detentie van 19 mei 2008 (Genbot 11, 2000 E.K.) tot 21 augustus 2008 (Nahase 15, 2000 E.K.).

Overigens kunnen volgende bemerkingsen worden gemaakt bij het overlijden van uw vader.

Zo verklaarde u dat uw vader op 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) werd geslagen bij zijn arrestatie en dat u niet weet wanneer hij juist overleed (gehoor CGVS, p.3 en 13). U vernam van uw broer Girma dat uw vader overleden nadat u werd vrijgelaten (gehoor CGVS, p.3). Later verklaarde u dat uw vader stierf en begraven werd in de afwezigheid van u en uw broer Girma, maar dat u van zijn dood vernam van Abera, een vriend van uw broer (gehoor CGVS, p.22). Verder verklaarde u dat u twee maanden geleden vanuit België met 'Wondiyé' – een persoon met wie u tot september 2004 – september 2005 (1997 E.K.) een relatie had – telefoneerde en dat hij u vertelde dat de politie u, uw broer Girma en uw

vader overal probeerden op te sporen (gehoor CGVS, p.8). Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met uw uitspraak dat uw vader rond 18 mei 2008 (Genbot 10, 2000 E.K.) overleed (gehoor CGVS, p.3) wijzigde u uw versie en gaf u aan dat enkel u en uw broer Girma werden opgespoord (gehoor CGVS, p.8). Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

Het door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde Kebele identiteitskaart toont uw identiteit aan, wat niet in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een convocatie voor waarin staat dat u de zaak van uw vader gebruikte als meetingplaats voor het OLF, dat u geld inzamelde voor het OLF, dat u op 21 augustus 2008 (Nahase 15, 2000 E.K.) ontsnapte en u zich binnen de vijftien dagen weer moest aanmelden. De convocatie werd aan uw ex-partner 'Wondiye' gegeven. U verklaarde dat u sinds september 2004 – september 2005 (1997 E.K.) geen relatie meer had met Wondiye, maar dat de convocatie (dd. 2 oktober 2008 (22/1/2001 E.K.)) toch aan hem werd gegeven omdat de politie de indruk had dat u bij hem verbleef. De convocatie kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is. Op de door u neergelegde foto's bent u te zien met uw broer Tsegaye en u aan het werk in de supermarkt en cafetaria van uw vader. De foto's tonen echter niet aan dat u problemen kende omwille van uw broer Tsegaye of omwille van uw werkzaamheden in de supermarkt en cafetaria van uw vader. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. Verzoekster legt haar identiteitskaart neer en bewijst haar identiteit en nationaliteit doch niet haar reisweg. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Aangezien verzoekster met het vliegtuig naar Europa reisde, moet ze minstens in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Voor zover verzoekster verklaart deze controles te hebben kunnen omzeilen dient zij dit nauwgezet en overtuigend te kunnen toelichten. Dit is niet het geval. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg en haar bewering geen paspoort te kunnen voorleggen.

5. Verzoekster stelt dat ze haar land ontvlucht is, nadat ze door de autoriteiten verdacht werd van steun aan het OLF. Zo zouden bepaalde leden van het OLF in de cafetaria van haar vader, meetings georganiseerd hebben en zou zij financiële steun verleend hebben aan het OLF. Verzoekster werd omwille van deze beschuldigingen ook gearresteerd, maar kon met behulp van haar broer uit de gevangenis ontkomen.

5.1. Het CGVS hecht geen geloof aan verzoeksters beweringen opgegroeid te zijn in een Oromo-traditie en dat het bijgevolg *“onwaarschijnlijk is dat u daarom in de negatieve belangstelling zou staan van de Ethiopische autoriteiten”*. Bovendien wijst het CGVS op verzoeksters eigen verklaringen dat noch zij, noch haar familie politiek actief zijn. Verder wijst het CGVS op het feit dat na de eerste arrestatie, verzoekster haar gewone activiteiten hervatte. Wat betreft de tweede arrestatie, wijst het CGVS op de merkwaardigheid van het feit dat de andere personeelsleden van de supermarkt en de cafetaria niet ondervraagd zouden zijn omtrent de banden met het OLF en dat verzoekster met betrekking tot haar gevangenschap vage verklaringen aflegt.

6. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift *“Ten onrechte meende het CGVS in kleine onduidelijkheden tussen de verklaringen die verzoekster aflegde een gebrek aan bewijs van haar stelling te vinden”*. Verzoekster geeft aan dat ze *“op geen enkele leugen betrap [werd]”*. Voor het overige beperkt verzoekster zich tot een loutere herhaling van haar asielrelaas en stelt ze dat zij geen aanvullende stukken kan neerleggen daar zij deze niet in haar bezit heeft, en wijst zij het CGVS erop dat *“Zo Het Commissariaat-Generaal de mening was toegedaan dat er onvoldoende bewijsstukken voorlagen, [zij] diende mee te werken aan de bewijsvoering, veeleer dan verzoekster af te wijzen”*.

6.1. Verzoekster gaat eraan voorbij dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling berust die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54). De kern van verzoeksters asielrelaas is gesteund op haar Oromo-afkomst en de verdenking hulp geboden te hebben aan het OLF. Verzoeksters beweringen over haar broers worden niet onderbouwd. Voor zover verzoeksters broer deserteerde en overliep naar het OLF moet ze hierover minstens bijzonderheden kunnen aanbrengen wat niet het geval is. Verzoekster legt enkel een foto neer met een man in militaire kledij. In zoverre dit haar broer is, blijkt hieruit dat hij in het leger is, niet dat hij deserteerde. Verzoekster beweert eveneens dat haar broer-rechter werd ontslagen omwille de gedeserteerde en overgelopen broer maar ze laat na aan te tonen dat ze een broer-rechter had, en dat deze werd ontslagen. Verzoekster toont overigens niet aan waarom een persoon met een a-politiek profiel en zonder elementaire bekendheid met de Oromo-cultuur en taal door de overheid gevisieerd zou zijn. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit dit kan blijken te meer daar ze uit een handelsfamilie stamt en een van haar broers rechter was. Verzoeksters verklaringen zijn een aaneenschakeling van loze niet onderbouwde beweringen.

6.2. Het CGVS wijst er terecht op dat het onwaarschijnlijk is dat verzoekster, haar vader en haar broer gearresteerd worden op verdenking van hun zaak ter beschikking te stellen voor meetings van OLF-leden, terwijl de andere werknemers van de cafetaria in deze zaak niet ondervraagd zijn. Verzoekster weerlegt evenmin de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent het overlijden van haar vader en de situatie van haar celgenoten, derhalve blijven deze onverminderd overeind.

6.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoekster verklaart ontsnapt te zijn uit de gevangenis met behulp van haar broer die een wachter omkocht. Haar broer was op zijn beurt ook ontsnapt uit de gevangenis, op het ogenblik dat hij in het ziekenhuis lag. Hij zou gedaan hebben *“alsof hij sliep en toen de wachter wegging, ontsnapte hij door het raam en ging weg alsof hij een bezoeker van [ziekenhuis] was”* (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Nadat verzoeksters broer een wachter omkocht *“kwam iemand die celdeur opendeed en me [verzoekster] riep. Hij leidde me tot de guard. Deze zei dat ik over hek moest springen en dat daar iemand wachtte. Albera was er”*(zie gehoorverslag

CGVS p.19). Het ontsnappingsverhaal is niet enkel ongeloofwaardig maar overigens strijdig met de beweerde ernst waarmee de Ethiopische autoriteiten verzoekster zouden vervolgd hebben. Vooreerst is het volstrekt ongeloofwaardig dat een politieke gevangene onbewaakt in het ziekenhuis wordt achtergelaten, en nadien als 'gewone bezoeker' het gebouw kan verlaten. Dat verzoekster uit een 'geheime' gevangenis voor politieke gevangenen uit haar cel, waar zeven medegevangenen zich bevinden, wordt gehaald om nadien vrijgelaten te worden en dit alles in opdracht van een net ontsnapte rechter kan bezwaarlijk ernstig genomen worden.

6.4. Verzoekster legt een convocatie neer die haar ex-vriend ontvangen zou hebben nadat verzoekster uit de gevangenis was ontsnapt. Dit stuk kan bezwaarlijk overtuigen aangezien niet redelijk is te veronderstellen dat de politie al een document zou afgeven en niet louter tot arrestatie zou overgaan. Overigens is het niet redelijk te veronderstellen dat de politie een gevluchte gevangene vraagt zich vrijwillig te melden en hiervoor bovendien nog vijftien dagen extra tijd geeft. Aan de neergelegde convocatie kan geen geloof worden gehecht en het stuk komt voor als een complaisancestuk voor onderhavige procedure te meer daar het de tekstuele weergave is van verzoeksters asielmotieven.

6.5. Verzoekster faalt zowel naar de inhoud van haar asielrelaas als naar de vorm van de neergelegde documenten zodat haar verklaringen bedrieglijk voorkomen.

6.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

8. Nopens de subsidiaire bescherming

9. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9.1. Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op haar "*permanente angst en onzekerheid*" die haar "*zowel mentaal als fysiek sloopt*". Voorts geeft zij ook aan het voorwerp uitgemaakt te hebben van een "*onmenselijke en vernederende behandeling strijdig met artikel 3 EVRM*" en dat zij in die omstandigheden "*niet kan terugkeren naar Ethiopië, waar zij opnieuw en onmiddellijk het slachtoffer zal worden van vervolging en misbruik*".

9.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

9.3. Verzoekster steunt zich op dezelfde elementen als voor haar aanvraag tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeksters verklaringen aangaande haar vervolging, zijn ongeloofwaardig. Verzoekster brengt geen bijkomende specifieke elementen aan die kunnen wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet. De andere middelen kunnen de Raad niet in een andere zin doen besluiten.

10. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeksters vrees op ernstige schade bij terugkeer naar Ethiopië berust louter op vermoedens, hypothesen en een ongeloofwaardig asielrelaas. Verzoekster toont haar identiteit niet aan noch deze van haar familieleden die problemen kregen. Ze stelt bovendien dat ze sinds haar aankomst in België geen rechtstreeks contact meer gehad heeft met Ethiopië terwijl ze ter terechtzitting stelt dat de brief getekend Wendy in feite haar voormalige vriend is. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de

toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

11. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK